

بررسی رابطه سبک‌های هویت و خودپنداره با همدلی در دانشجویان

نرمین برومند^۱، هیمن محمودفخه^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

۲- گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، مرکز مهاباد، ایران

چکیده

مقدمه: هدف پژوهش حاضر رابطه بین سبک‌های هویت و خودپنداره با همدلی در دانشجویان دانشگاه پیام‌نور واحد مهاباد بود. **روش:** روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان دانشگاه پیام‌نور واحد مهاباد در سال تحصیلی ۹۴-۱۳۹۳ بودند که از این جامعه تعداد ۲۰۰ نفر (۱۰۰ دختر و ۱۰۰ پسر) به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه سبک هویت برزونسکی، مقیاس خودپنداره راجرز و فهرست واکنش‌های بین فردی دیویس استفاده شد. داده‌ها به کمک روش‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که همدلی با سبک هویت اطلاعاتی و هنجاری رابطه مثبت و معنادار و با سبک هویت سردرگم/اجتنابی رابطه منفی و معناداری دارد. همچنین همدلی با خودپنداره مثبت رابطه مثبت و با خودپنداره منفی رابطه منفی و معناداری دارد. از سویی بر اساس نتایج تحلیل رگرسیون، متغیرهای سبک‌های هویت و خودپنداره قادرند تغییرات همدلی را در دانشجویان پیش‌بینی کنند.

نتیجه‌گیری: با افزایش سبک هویت اطلاعاتی و هنجاری و خودپنداره مثبت میزان همدلی دانشجویان افزایش می‌یابد و برعکس با افزایش سبک هویتی سردرگم/اجتنابی و خودپنداره منفی میزان همدلی کاهش می‌یابد.

واژگان کلیدی: سبک هویت اطلاعاتی، سبک هویت هنجاری، سبک هویت سردرگم/اجتنابی، خودپنداره، همدلی.